

Titel: Kapitel II.

Citation: "Kapitel II.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r01-shoot-chptrd1e11543/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

i Genholdt til § 8 Nr. 3 er bragt for Underretten, og som ikke af anden Grund bliver at afsi, paakjendt af Landsretten, bør Paastand derom fremsættes ved Anklagekriftets Fortlyndelse.

Kapitel II.

Om Sager, som pantsales af Politiet.

§ 363.

Fremstilles en Person som anholdt for Retten, eller møder en Sigetet frivillig uden Retens Tilføjelse sammen med Anklageren, kan Anklagen fremsættes mundtlig til Retsbogen og umiddelbart derefter foretages til Hovedforhandling. Bliver Bevisførelse nødvendig, beslutter Retten det Fornødne og udsætter Sagen, hvis de Beviser, der skulle føres, ikke have ved Haanden.

Udenfor disse Tilfælde indgives en forfattet skriftlig Anklage, indeholdende de fornødne Angivelser om Anklageren, den Sigtede og Forførelsen.

§ 364.

Skal udenfor de i § 363 1ste Stykke ommeldte Tilfælde Hovedforhandling finde Sted, berammer Dommeren en Tægtedag og lader den Sigtede tilføje til Møde uden samtidigt at træffe Foranstaltninger med Henhyn til Bevisførelsen; Aftens Varfel er efter Omstændighederne tilstrækkelig. Bliver det sig, efter at den Sigtede er hort, eller undtagelsesvis i Tilfælde af den Sigtedes Udeblivelse (jfr. § 366), at Bevisførelse er nødvendig, bestemmer Retten paa Andragende eller i Embets Medfør det Fornødne i Henseende til Bevisførelsen og udsætter Sagen, hvis de Beviser, der skulle føres, ikke have ved Haanden.

§ 365.

Anklagerens Udeblivelse medfører ikke nødvendigvis, at Hovedforhandlingen skal udsættes. Bunder Dommeren, at Sagen bør foretages, Mønt Anklageren ikke er tilstede, afhøres de ifølge hans Begjæring indkaldte Vidner af Dommeren.

§ 366.

Er den Sigtede udebleven uden lovligt Forsald, og Dommeren ikke finder hans personlige Nærværelse nødvendig for Sagens Paakjendelse, ansees den Sigtede at vedgaa den ham i Indtalselsen tillagte Brode, og Sagen bliver at paakjende uden videre Bevisforelse, medmindre Dommeren i Sagens Beskaffenhed eller de lovligt foreliggende Omstændigheder finder tilstrækkelig Grund til at anordne en saadan.

Finder Bevisforelse Sted i den Sigtedes Fraværelse, og heller ingen Forsvarer for denne er mødt, afholder Dommeren de Vidner, som maatte være indkaldte efter hans Begjæring.

§ 367.

Nægter den Sigtede at udtale sig om de imod ham anførte Kjendsgjæringer, kan Dommeren anse disse for beviste, naar Omstændighederne ikke tale derimod.

§ 368.

Tilbyder den Sigtede under Hovedforhandlingen i en Sag, der kan falde ud til Bødestraf, for at undgaa Dom, at erlægge en saadan Bøde, som Dommeren finder passende, kan Dommeren, naar han ikke finder Grund til at betvivle den Sigtedes Skyld, modtage saadant Tilbud, idet han fastsætter Bødens Størrelse. Dommeren er herved berettiget til at gaa under den lovbestemte Bøde. Er Anklageren nærværende, maa der forinden være givet ham Lejlighed til at udtale sig om den Sigtedes Tilbud.

Den vedtagne Afgjørelse tilføres Retssbogen med den Begrundelse, som efter Omstændighederne findes fornøden.

§ 369.

Findes et Barn under 15 Aar skyldig, men Forældre eller de, som træde Barnet i deres Sted, erklære sig villige til at tildele Barnet en legemlig Kæddelse i Hjemmet, kan Dommeren, naar han finder, at Omstændighederne tale derfor, afgjøre Sagen i Genhold hertil uden at affige Dom. Dommeren kan

betinge Sagens Afgjørelse paa denne Maade af, at Revjelsen tildeles under Tilsyn af en ved Politiet Ansat.

Er Anklageren nærbærende, maa der forinden være givet ham Beskjæd til at udtale sig om Sagens Afgjørelse paa denne Maade.

Den stedfundne Afgjørelse tilføres Retsbogen med den Begrundelse, som efter Omstændighederne findes fornøden.

§ 370.

Naar Dommeren, efter at have opløst Sagen, finder, at den Sigtede er Skyldig, men at Sagen efter Brødens Befkaffenhed, saasom navnlig i Tilfælde af første Gang begaaet ringe Forfeelse, egner sig til Afgjørelse ved en Afdørelse, er han berettiget til istedenfor at affige Dom at tildele den Sigtede en saadan Afdørelse.

Den trufne Afgjørelse tilføres Retsbogen med den Begrundelse, som efter Omstændighederne findes fornøden.

Sjette Afsnit.

Om Retsmidlerne.

Kapitel I.

Om Paaante af Domme, affagte af Landretten i første Instans.

§ 371.

Domme, affagte i første Instans af en Landret, med eller uden Retninger, kunne paaantes til Højesteret. Lige med Domme i Henseende til Paaante stilles den i § 350 ommeldte Beslutning.

§ 372.

Dommen paaantes af Statsanklageren i Anklagens Interesse, og i den Sigtebes Interesse af den Sigtede selv samt af